

Tisztelt Ápolási igazgató úr!

Bár, biztos vagyok benne, hogy amit levelemmel tudatni szeretnék önnel, az tudja. Ennek ellenére örülnék, ha megoszthatnám az igazgató úrral közelmúltbeli tapasztalataimat, mely bár 3 osztályt érint, de terjedelmesebben csak egyről szeretnék szót ejteni.

Pár hete feküdtem bent a Szent István úti telephely egyik osztályán, ahol sajnos figyelmetlenség miatt egyik délután rosszul lettem. Szerencsére egy rezidens orvos észre vette, sajnos az ápolók nem. Több vizsgálat után áthelyeztek a Bel ITO részlegre. Az intenzív szó úgy vélem akár laikus akár esetleg szakmabeli is a beteg, elég ijesztő, így én is meg voltam ijedve. Sok gép mely sípol, villog, lélegeztető gépek hangja kinézete... De az ott jelen levő orvos mosolyogva fogadott és **BEMUTATKOZOTT**, majd az ápolók is jöttek mondták, hogy ma ők fognak velem foglalkozni és szintén **BEMUTATKOZTAK**. Minden vizsgálatról felvilágosítást kaptam ott és akkor ügyeleti időben is és ez minden egyes vizsgálatnál így volt a későbbiekben is. Ha kérdésem volt mindig érthető választ kaptam (mely számomra újdonság volt, hiszem sok orvostól, ápolótól kaptam már máskor máshol olyan válaszokat, hogy: olvassa el a tájékoztatót, keressen rá az interneten, nekem most nincs időm ezt elmagyarázni...). Teltek a napok, hála a jó Istennek, hogy e remek csapathoz kerültem jobban és jobban lettem. De ehhez szükség volt ezen, remek csapat szakértelmére, türelmére, kedvességére. Hiszen ez az osztály a kórház **Ékszerdoboz**!!! És minden egyes dolgozója egy igazi **drágakő** benne, mely beragyogja az ott fekvő, sajnos nagyon rossz állapotba levő betegek minden napjait! Teljesen mindegy, hogy eszméletlen beteg vagy idős zavart, minden dolgozó főorvostól az ápolón és adminisztrátoron át a takarító személyzetig kedvesek, figyelmesek, türelmesek és mindenkire és mindig van egy kedves szavuk, pedig sokszor átadás után is még ott maradtak befejezni egy feladatot! Soha nem éreztették velem és más beteggel sem, hogy kiszolgáltatottak vagyunk. Pedig biztos vagyok benne, hogy volt rá példa, amikor mi betegek már az ebéden is túl voltunk ők akkor tudtak először enni, inni vagy éppen csak alapvető szükségletüket elvégezni. De első a beteg utána a beteg és valahol a sor végén álltak a saját maguk sorrendjében.

Sajnos több osztályon, szakrendelőben is megfordultam az utóbbi pár évben, de ilyen nagyfokú szakmai tudást, ilyen nagyfokú empátiát és ilyen remek csapatot és még megközelítőleg sem láttam sehol! Szláma főorvos úr és Berki

Anna főnővér csodálatra méltó csapatot alkotott! Ha ők nem lennének, akkor bele se merek gondolni mi történt volna velem!?

hanem, hogy elmondjam önnek van egy hely ebben a kórházban ahol a betegember embernek érezheti magát, ahol a személyzet tényleg a betegekért van és ez a csapat a Bel ITO csapata- Szláma főorvos csapata! Soha nem fogom elfelejteni, amit értem és a többi betegért tettek-tesznek és örökké hálás leszek nekik minden egyes mozdulatukért, biztató mosolyukért.

Köszönöm, hogy végigolvasta leveletem.

Üdvözlettel: Zné

Nyíregyháza, 2016. március 11.

A. Beérte Anna 011. 03. 11.

